

Отже, аудитору необхідно розробити загальну стратегію аудиту, яка б встановлювала обсяг, час та напрямок аудиту та допомагала в розробці більш детального плану аудиту.

Масштаби планування аудиту фінансових звітів залежать від розмірів суб'єкта господарювання, складності аудиторської перевірки, досвіду роботи аудитора з певним замовником, а також від знання особливостей його бізнесу.

Остання обставина, а саме знання про бізнес замовника, є важливою частиною планування, оскільки, допомагає аудитору виявити події, процеси та особливості діяльності, які можуть суттєво вплинути на фінансові звіти.

В аудитора може виникнути бажання обговорити елементи загальної стратегії плану аудиту з управлінським персоналом суб'єкта господарювання та з його працівниками для підвищення ефективності аудиторської перевірки й координації аудиторських процедур з роботою персоналу замовника. За аудитором, однак, зберігається відповідальність за загальну стратегію та детальний план аудиту.

Науковий керівник: к.е.н., викладач Щирба Ірина Маркіянівна

*Харкава Анюта,
студентка групи РКм-51*

ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ СТРАТЕГІЧНОГО ОБЛІКУ ВИТРАТ НА ПІДПРИЄМСТВІ

У сучасних умовах вітчизняна економіка потребує реформи, основною метою якої має бути підвищення ефективності діяльності як народного господарства в цілому, так і окремих підприємств. Проведення такої реформи вимагає формування та вдосконалення нових підходів до ефективного функціонування суб'єктів господарювання. Досягнення вказаної мети забезпечується отриманням прибутку від господарської діяльності підприємства, який, у свою чергу, обумовлюється його доходами та витратами. Доходи значною мірою визначаються кон'юнктурою ринку, а витрати – ефективністю діяльності самого підприємства.

Господарська діяльність кожного підприємства нерозривно пов'язана з отриманням і використанням різного роду інформації, важливість якої визначає той факт, що вона є первинною ланкою у функціональному ланцюзі: минуле — теперішнє — майбутнє. Тому користувачі фінансових звітів зацікавлені в трьох типах інформації:

1. Інформації про діяльність в минулому.

2. Інформації про поточний стан підприємства.

3. Інформації про діяльність підприємства в майбутньому [4, с. 78].

Інформація ретроспективного характеру щодо питань обліку витрат дає змогу оцінити успішність діяльності підприємства та ефективність його управління. За такою інформацією можна також порівнювати кілька підприємств між собою.

Всі рішення, які зорієнтовані на майбутнє, не можуть вплинути на минуле. Проте при визначенні стратегії розвитку підприємства важливу роль відіграють достовірні оцінки того, що відбулося в недавньому минулому.

Адаптація підприємств до ринкового середовища і змін, що відбуваються внаслідок проведених реформ, вимагають крім ведення традиційного обліку ще й здійснення цілої низки аналітичних і контрольних заходів.

З огляду на кризові явища при побудові облікової системи підприємства, слід враховувати можливість використання концепції стратегічного обліку.

Стратегічний облік здатний забезпечити керівника підприємства інформацією про таке:

- створення можливості ефективного функціонування підприємства;
- зростання прибутку і розширення ринків збуту;
- зниження ризику невизначеності;
- оцінки і контролю продуктивності й ефективності діяльності підприємства [4].

Для забезпечення ефективної діяльності підприємства та отримання інформації про майбутні витрати та доходи підприємства, необхідно використовувати стандартну форму Звіту про фінансові результати з додатковою графою «прогноз».

Прогнозна фінансова інформація щодо майбутніх витрат діяльності підприємства може бути представлена у формі прогнозу, проекту, або їх поєднання. При цьому прогнозом є фінансова інформація перспективного характеру, яка стосується майбутніх подій, що, на думку клієнта можуть статися і відповідних заходів керівництва. Проектом є інформація перспективного характеру, підготовлена з використанням гіпотетичних оцінок майбутніх подій і заходів керівництва клієнта, котрі можуть не відбутися у майбутньому.

Залежно від цілей підготовки, прогнозна фінансова інформація може бути підготовлена у вигляді окремих показників або на основі типових форм фінансової звітності.

Розробка прогнозних фінансових звітів є складним процесом.

Прогнозування фінансових звітів повинно включати в себе дослідження минулих тенденцій та передбачення на їх основі майбутніх показників розвитку підприємства.

Фінансовий результат у системі стратегічного обліку займає основне місце, оскільки від нього залежить перспектива діяльності підприємства. При цьому мають місце як статичні, які визначають ресурсний потенціал розвитку підприємства, так і динамічні операції, націлені на визначення фінансових результатів від використання таких ресурсів.

Наявність цих двох форматів зумовлена існуванням різних моделей обліку. На даний час відомі такі облікові моделі:

1. британо-американська (англосаксонська);
2. континентальна (європейська);
3. південноамериканська [1].

Зазначені моделі ґрунтуються на загальноприйнятих принципах обліку, але мають суттєві відмінності, які зумовлені різними правовими системами, соціально-економічними чинниками, історичним розвитком тощо.

Для порівняння особливостей формування інформації про прибутки та збитки і порядку визначення фінансового результату розглянемо англосаксонську та континентальну (європейську) системи.

Більшість підприємств англосаксонської групи використовують інтегровану систему обліку, яка передбачає отримання інформації для зовнішніх і внутрішніх користувачів у межах однієї системи рахунків, що забезпечує поєднання рахунків, які використовують у фінансовому та управлінському обліку. Інтегрована система обліку ґрунтується на безперервному обліку запасів, незавершеного виробництва і готової продукції.

Для континентальної (європейської) моделі обліку характерним є виділення двох автономних систем рахунків для цілей фінансового обліку та управлінського обліку відповідно.

У системі рахунків фінансового обліку здійснюють періодичний облік запасів, витрати групують за елементами (матеріали, заробітна плата, амортизація тощо), а доходи – за видами діяльності (основна, фінансова, надзвичайна), а також відображають розрахунки з дебіторами та кредиторами і визначають загальний фінансовий результат.

У системі рахунків управлінського обліку здійснюють калькулювання собівартості продукції та ведуть облік за центрами відповідальності, визначають фінансовий результат основної діяльності підприємства. Рахунки фінансового та управлінського обліку не кореспондують між собою.

Головна різниця між наведеними методиками полягає в тому, що за англосаксонською методикою витрати наводять за видами діяльності, а за континентальною методикою – за елементами.

На даний час формування обліку, адекватного сучасним вимогам вітчизняних підприємств, є важливим завданням, а його розвиток є питанням часу.

Список використаних джерел:

1. Буханцева М.В. Бухгалтерський облік витрат на підприємстві./ Буханцева М.В., Каменська Г.О., Церетелі Л.Г. – К.: Ред. журнал «Вісник податкової служби України», 2005. – 80 с.
2. Поляк Г.Б. Управління витратами суб'єктів господарювання. / Поляк Г.Б. – ч.1, ВД «ІНЖЕК», 2006.- 368 с.
3. Цал-Цалко Ю. С. Витрати підприємства : навч. посіб. /Ю. С. Цал-Цалко. – К. :ЦУЛ, 2002. – 656 с.
4. Шевчук В. Р. Стратегічний управлінський облік : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл./ В. Шевчук. – [за ред. О. М. Ковалюка]. – К. : Алеута, 2009. – 179 с.

Науковий керівник: к.е.н., доцент Голяш Ірина Дмитрівна

***Христіна Віта,**
студентка групи РКм-51*

СУТЬ ВИТРАТ ТА ЇХ МІСЦЕ В УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВОМ

В сучасних умовах господарювання підприємство незалежно від того, якого воно виду економічної діяльності прагне до укріплення своїх позицій на ринку держави. Господарська діяльність взаємопов'язана з процесами виробництва товарів чи послуг, виконанням робіт та безпосередньою їх реалізацією.

Саме тому і головним завданням, яке стоїть перед кожним підприємством є ефективне використання ресурсів. Адже, визначення витрат – невід'ємна умова економічного успіху кожного підприємства, тому що від обсягу витрат залежать розміри прибутку, який буде одержувати те чи інше підприємство в процесі свого функціонування.

Водночас головною метою діяльності будь-якого підприємства є отримання як найбільшого прибутку. Всі інші завдання належать до цієї основної мети, тому що саме прибуток є джерелом та основою коштів, які призначені для подальшого збільшення інших важливих показників.

Необхідно звернути і увагу на те, що вагому роль відіграє контроль за формуванням фактичних витрат, бо як відомо, виробничі витрати формують основу собівартості, яка своєю чергою слугує орієнтиром при встановленні ціни. Від того, наскільки достовірними будуть фактичні затрати відносно відпускної ціни, залежатимуть результати господарювання.